

MRF 2022.101

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 27. april 2022, j.nr. 20/12777

Stadfæstet afslag på ophævelse af fredskovspligten på et 0,3 ha areal, hvor der var opført en carport, da arealet var sammenhængende med et andet fredskovspligtigt areal og alene adskilt fra dette af en vej, hvorfor der ikke kunne ske ophævelse på baggrund af arealets størrelse. Afslag på lovliggørende dispensation til carporten og lovliggørelsespåbud ligeledes stadfæstet, da det var muligt at udvide parkeringsmuligheder uden for fredskov, og da ønsket om parkeringspladser ikke varetog et formål, der vejede tungere end hensynet til at bevare fredskov.

Miljøstyrelsen meddelte i oktober 2020 i medfør af skovlovens § 6, stk. 1, og § 11, stk. 1, jf. § 38 afslag på ophævelse af fredskovspligt samt afslag på lovliggørende dispensation til en opført carport inden for fredskoven på E's ejendom. Ejendommen var mod nord afgrænset af en mindre vej, og mellem vejen og en nærliggende jernbane var der et ca. 15-20 meter bredt bælte af træer, som var noteret som fredskov. Den omhandlende matrikel var i sin helhed pålagt fredskovspligt og udgjorde ca. 2.952 m². På nabomatriklen, der også var ejet af E, men som ikke var pålagt fredskovspligt, var der opført et beboelseshus og en carport. E havde udvidet carporten ind på det fredskovspligtige areal på den omhandlende matrikel med ca. 45 m². Miljøstyrelsen havde i en særskilt afgørelse i medfør af skovlovens § 51, stk. 2, meddelt påbud til E om at fjerne carporten. Det fremgik af sagens oplysninger, at ejendommen blev noteret med fredskovspligt i forbindelse med den landsdækkende fredskovskonstatering i 1990'erne, idet ejendommen dengang var omfattet af skovlovens § 3 om offentligt ejet arealer. Ejendommen var på dette tidspunkt en del af en daværende matrikel, som udgjorde et større sammenhængende fredskovspligtigt areal. Der forelå ikke oplysninger om, hvornår den i sagen omhandlede matrikel var udstykket. Afgørelsen blev påklaget af E, der bl.a. anførte, at den omstændighed, at arealet tidligere havde været sammenhængende med et

større fredskovspligtigt areal, ikke kunne begrunde afslaget på ophævelse af fredskovspligten på et 0,3 ha areal, og at E på nabomatrikel drev to virksomheder med behov for parkeringsmuligheder, men at denne matrikel var fuldt udbygget. Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt med henvisning til bemærkningerne til skovlovens § 12, at det fredskovspligtige areal var sammenhængende med det fredskovspligtige areal nord for matriklen mellem vejen og jernbanen, da arealerne kun var adskilt af en vej. Fredskovspligten kunne derfor ikke ophæves på baggrund af arealets størrelse, idet fredskoven i hvert fald var 5.709 m². Nævnet fandt endvidere, at der ikke forelå sådanne særlige grunde, der kunne begrunde en lovliggørende dispensation eller ophævelse af fredskovspligten, og henviste til, at der allerede var etableret parkeringsmuligheder uden for fredskov, ligesom det var muligt at udvide parkeringsmulighederne uden for fredskov. Nævnet lagde desuden vægt på, at ønsket om yderligere parkeringspladser til brug for E's virksomhed ikke varetog et sådant særligt formål, der vejede tungere end hensynet til at bevare det fredskovspligtige areal. Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt på denne baggrund heller ikke grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens påbud om at fjerne af carporten og stadfæstede herefter afgørelsen.

Stadfæstelse af afslag på lovliggørende dispensation og påbud om retablering i sag om opførelse af carport i fredskov i Struer Kommune

20/12777

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter skovlovens § 6, stk. 1, og § 11, stk. 1, jf. § 38 og § 51, stk. 2, jf. § 60, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelser af 26. oktober 2020 om afslag på ophævelse af fredskovspligt og lovliggørende dispensation til carport samt påbud om fjernelse af carport og retablering af fredskov på matr. nr. [F1], beliggende [A1], 7790 Thyholm i Struer Kommune.

Miljøstyrelsen fastsætter en ny frist for påbuddets efterkommelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. skovlovens § 64.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med skovlovens § 60, stk. 1, har behandlet sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 2. november 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- Begrundelsen for afgørelsen ikke er tidssvarende, og
- det ikke er muligt at drive skov på arealet.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Matr. nr. [F1] ligger i Oddesund Nord, ca. 100 m fra kysten, og har samme ejer som nabomatriklen, matr. nr. [F2]. Matr. nr. [F1] er i sin helhed pålagt fredskovspligt og udgør ca. 2.952 m². Matr. nr. [F2] er ikke pålagt fredskovspligt og udgør ca. 1.722 m². På matr. nr. [F2] er der opført et beboelseshus og en carport. Carporten er i mellem 2018-2019 udvidet ind på det fredskovspligtige areal på nabomatriklen med ca. 45 m².

Ejendommen afgrænses mod syd af [A2] og mod nord af en mindre vej, [A1], der forløber som en stikvej fra [A2] og ind til trinbrættet ved Oddesund Nord. Mellem [A1] og jernbanen er der et ca. 15-20 m bredt bælte af træer, som er noteret som fredskov. Nord for jernbanestrækningen ud mod kysten er der ligeledes et bælte af træer, som er noteret som fredskov.

2.2 De påklagede afgørelser

Miljøstyrelsen har den 26. oktober 2020 i medfør af skovlovens § 6, stk. 1 og § 11, stk. 1, jf. § 38 meddelt afslag på ophævelse af fredskovspligten samt afslag på lovliggørende dispensation til carport og shelter, samt udvidelse af have, hvilket inkluderer bålplads, græsplæne, diverse haveplanter og lignende, på matr. nr. [F1].

Miljøstyrelsen har i en særskilt afgørelse af samme dato i medfør af skovlovens § 51 stk. 2, meddelt påbud om inden den 1. oktober 2021 at fjerne carport, shelter og haveanlæg samt retablering af arealet til skov eller åben natur i overensstemmelse med skovlovens § 8, § 9 og § 10.

Afgørelsen er kun påklaget for så vidt angår afslaget på lovliggørende dispensation til carporten, idet klager har oplyst, at shelter, bålplads, kummer med urter og bord er fjernet. Disse forhold vil derfor ikke blive behandlet nærmere i denne afgørelse.

Det fremgår af afgørelsen, at Miljøstyrelsen den 7. oktober 2019 har modtaget en anmeldelse fra Struer Kommune vedrørende byggeri inden for fredskov. Det fremgår heraf, at der i fredskov er opført en carport, og at der er sket en udvidelse af haven ind på det fredskovspligtige areal.

Miljøstyrelsen har i afgørelsen oplyst, at ejendommen blev noteret med fredskovspligt i forbindelse med den landsdækkende fredskovskonstatation i 1990'erne, idet ejendommen dengang var ejet af [V1] og dermed var omfattet af skovlovens § 3 om offentligt ejet arealer. Det fremgår desuden af afgørelsen, at ejendommen blev solgt til nuværende ejer i 2012.

Miljøstyrelsen har ved gennemgang af luftfotos konstateret, at der i perioden 2012-2014 blev inddraget et areal til belægning og græsplæne i forlængelse af beboelsen beliggende på matr. nr. [F2], og at der i 2019 blev opført en carport på det areal, der tidligere blev inddraget til belægning.

Miljøstyrelsen har ved partshøring af klager den 22. juni 2020 erfaret, at klager ikke var opmærksom på, at der var fredskovspligt på arealet, at der muligvis har været gravet et hul til affald eller lignende på ejendommen, og at der er foretaget en udtynding i træerne på den resterende del af ejendommen.

Miljøstyrelsen har ved besigtigelse den 9. juli 2020 bemærket, at det fredskovspligtige areal er bevokset med mellemaldrende bævreasp, at arealet ligger lavt, og at bevoksningen er vindudsat. Styrelsen har videre anført, at arealet ca. udgør 0,3 ha, som er mindre end den sædvanlige minimumsgrænse på 0,5 ha for fredskovspligtige arealer. Styrelsen har ved

gennemgang af ældre matrikelkort kunnet konstatere, at den omhandlede ejendom i perioden omkring den landsdækkende fredskovskonstatering i 1990'erne var en del af den daværende matr. nr. [F3], som udgjorde et større sammenhængende fredskovspligtigt areal. Styrelsen har i denne forbindelse bemærket, at styrelsen ikke er bekendt med, hvornår den omhandlede matrikel er udstykket.

I forbindelse med varsling af nærværende afslag og påbud, har klager gjort gældende, at arealet aldrig har været skov, men er blevet anvendt til udgravning af grus og sand, da man byggede Oddesundbroen, at arealet siden har ligget ubrugt hen, og at bevoksningen er selvsået. Klager har desuden anført, at han primært ønsker fredskovspligten ophævet på hele arealet, og sekundært kun på arealet, hvor carporten er beliggende, og at han i sidstnævnte tilfælde er indstillet på at fjerne haveanlæg, shelter osv. Klager har begrundet behovet for carporten med, at der drives to virksomheder fra matr. nr. [F2], hvor der jævnligt er behov for parkering til en del biler, og at matr. nr. [F2] er udbygget i sin fulde længde.

For så vidt angår behovet for ekstra parkeringspladser, har Miljøstyrelsen vurderet, at det er muligt at etablere et ekstra parkeringsareal foran huset, samt at det er muligt at parkere langs vejen.

Miljøstyrelsen har vurderet lovliggørelse af forholdene i forhold til både hel og delvis ophævelse af fredskovspligten, samt dispensation fra skovlovens § 11, stk. 1.

Miljøstyrelsen har anført, at ophævelse af fredskovspligten efter skovlovens § 6, stk. 1, kun finder anvendelse når særlige grunde taler for det.

Miljøstyrelsen har endvidere anført, at der efter skovlovens § 11, stk. 1, ikke må opføres bygninger, etableres anlæg eller gennemføres terrænændringer, som ikke er nødvendige for skovdriften, eller anbringes affald. Efter § 38 kan der gives dispensation hertil, når særlige grunde taler for det.

Miljøstyrelsen har bemærket, at praksis for ophævelse af fredskovspligt eller dispensation er meget restriktiv. I praksis gives der kun dispensation, hvis der ikke kan findes en placering uden for fredskov, og hvis hensynet til overordnede samfundsmæssige formål vejer tungere end hensynet til fredskoven.

Miljøstyrelsen har endvidere bemærket, at salget af ejendommen fra en offentlig lodsejer til en privat lodsejer ikke medfører, at fredskovspligten bortfalder fra ejendommen. Styrelsen har desuden vurderet, at arealet er egnet til skovdrift, idet det er bevokset med højstammet bevoksning, og at størrelsen af arealet på 0,3 ha ikke kan begrunde en ophævelse af fredskovspligt, da arealet er udstykket fra et større sammenhængende fredskovspligtigt areal.

For så vidt angår muligheden for dispensation fra skovlovens § 11, stk. 1, har Miljøstyrelsen vurderet, at der ikke foreligger en særlig begrundelse for opførelsen af carport, og at den kan opføres uden for fredskov.

Miljøstyrelsen har desuden anført, at der efter skovlovens § 51, stk. 2, kan meddeles påbud om at lovliggøre forhold, der er ulovlige efter loven eller regler, der er fastsat efter loven. Styrelsen har som følge af afgørelsen om afslag på lovliggørende dispensation påbudt fjernelse af carporten, samt efterfølgende retablering af det fredskovspligtige areal.

2.3 Klagens indhold

Klager har anført, at afslaget ikke er tidssvarende eller i orden, idet der ikke er et fagligt eller miljømæssigt belæg for opretholdelsen af fredskovspligten på et så lille areal, hvilket Miljøstyrelsen ifølge klager har nævnt ved tidligere samtale.

Klager har bemærket, at blot fordi arealet tidligere har været sammenhængende med et større fredskovspligtigt areal, kan dette ikke begrunde afslaget på ophævelse af fredskovspligten på et så lille areal. Klager er desuden uenig i Miljøstyrelsens vurdering af, at der er mulighed for skovdrift på arealet.

Klager har oplyst, at shelter, bålplads, haveanlæg og bord er fjernet fra det fredskovspligtige areal. Klager har i denne forbindelse oplyst, at det han grundlæggende ønsker dispensation til, er et areal på ca. 75 m², så carporten kan bevares, hvorefter han vil lade resten af grunden gro til igen.

Afslutningsvis har klager anført, at grunden er købt med henblik på blot at eje den og ikke med henblik på byggemodning eller salg. Klager har desuden oplyst, at han brugte de to første år på oprydning af grunden, da den var blevet anvendt som losseplads af borgere i Oddesund.

2.4 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen

Miljøstyrelsen har i bemærkninger af 10. november 2020 til klagen anført, at styrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen har vurderet om fredskovspligten kunne opretholdes, når arealet på ejendommen kun er på 0,3 ha, idet den sædvanlige minimumsgrænse for fredskovspligtige arealer, som følger af praksis efter skovloven, er på 0,5 ha.

Miljøstyrelsen har i den forbindelse bemærket, at det fremgår af fredskovsnoteringen for området, at matr. nr. [F1] er blevet konstateret fredskovspligtigt i sammenhæng med arealerne beliggende nord for ejendommen. Det fredskovspligtige areal gennemskæres af en vej, men det følger af praksis efter skovloven, at et fredskovspligtigt areal, der gennemskæres af en vej, der kan krydses, eller et enkelt jernbanespor stadig betragtes som sammenhængende. Styrelsen har herefter anført, at det samlede sammenhængende fredskovspligtige areal ved konstateringen af fredskovspligten har været over 0,5 ha.

Miljøstyrelsen har desuden bemærket, at muligheden for at ophæve fredskovspligten, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift, er udgået som en selvstændig bestemmelse, idet skovloven tjener et flersidigt formål, herunder formål som biologiske, landskabelige og rekreative formål. Der er derfor nu kun mulighed for ophævelse af fredskovspligten, hvor arealet ikke er egnet til skovdrift, hvis der eksempelvis er tale om et areal, som ikke indgår som en integreret del af en skov. Videre har styrelsen vurderet, at det omhandlede areal er egnet til skovdrift, idet det er bevokset med højstammet bevoksning med et kronedække på minimum 50 % af arealet og dermed er i overensstemmelse med praksis efter skovlovens § 8, § 9 og § 10.

Miljøstyrelsen har bemærket, at klager allerede har en dobbeltgarage på ca. 53 m² på naboejendommen, som ikke er fredskovspligtig.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

I sagens behandling har Miljø- og Fødevareklagenævnets medlemmer deltaget: Thomas Steensen (formand), landsdommerne Eva Staal og Olaf Tingleff, og de læge medlemmer Pelle Andersen-Harild, Lene Hansen, Kristian Pihl Lorentzen og Jens Vibjerg.

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af skovlovens § 1, at formålet med loven bl.a. er at fremme bæredygtig drift af landets skove. Dette betyder, at der ved drift af skoven og ved administration af loven både skal tages hensyn til træproduktion og forsyning af træ og til skovens biologiske mangfoldighed samt til landskab, naturhistorie, kulturhistorie, miljøbeskyttelse og friluftsliv.

Det følger af skovlovens § 6, stk. 1, at Miljøstyrelsen, når særlige grunde taler for det, kan ophæve fredskovsplikten på et areal, som ønskes anvendt til et andet formål.

Det fremgår af bemærkningerne[4] til § 6, stk. 1, at:

"Den gældende lov (1989-loven) indeholder således en bestemmelse om, at fredskovsplikten kan ophæves, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift. Denne bestemmelse er ikke gentaget i forslaget. Det var forudsat i skovloven fra 1989, at adgangen til at ophæve fredskovsplikten på skove, der ikke opfylder nævneværdige formål, skulle styrkes. I praksis er bestemmelsen imidlertid ikke blevet brugt efter sit formål. Da fx biologiske, landskabelige og rekreative forhold efter forslaget fremover ligestilles med produktionsformålet, bliver det endnu vanskeligere at påvise, at et skovareal ikke opfylder skovlovens flersidige formål. I forslaget er muligheden for at ophæve fredskovsplikten, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift, derfor udgået som en selvstændig bestemmelse. Skulle der komme et ønske om at ophæve fredskovsplikten på et areal, som ikke er egnet til skovdrift, og som ikke indgår som en integreret del af en skov, vil disse forhold i sig selv udgøre en sådan særlig omstændighed, at fredskovsplikten kan ophæves. Det kan fx være tilfældet for arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. I sådanne tilfælde vil der ikke blive krævet erstatningsskov, jf. bemærkningerne til forslagets § 39, stk. 1, nr. 5."

Og at:

"Den gældende lov giver endvidere mulighed for at ophæve fredskovs-pligten, hvis arealet ønskes anvendt til noget andet. Denne del af den gældende lovs § 9 er videreført i forslaget, men med den tilføjelse, at fredskovsplikten kun kan ophæves, hvis særlige grunde taler derfor. I praksis administreres den gældende § 9 da også i overensstemmelse hermed. Særlige bemærkninger § 6 til forslag L 145 til Lov om skove.

Der har således udviklet sig følgende restriktive praksis, som er fulgt op af Naturklagenævnet, og hvor der i det væsentlige anlægges de samme synspunkter for tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten, som anlægges for tilladelse til byggeri, anlæg og terrænændringer, jf. § 11 og bemærkningerne hertil:

- Som udgangspunkt gives der ikke tilladelse til ophævelse af fredskovs-pligt på enklaver i skov.
- Der gives desuden kun tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten, hvis den ønskede ændrede anvendelse ikke kan ske uden for fredskov, og hvis andre samfundsmæssige hensyn er vigtigere end hensynet til, at arealet bevares med fredskovspligt.
- Der gives dog i vidt omfang tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten på bygningsparceller med helårshuse, der er blevet overflødige for driften. Tilladelse gives, hvis parcellen ikke ligger som en enklave i skoven, dvs. hvis den ligger i udkanten af skoven ud til offentlig vej, og hvis der ikke er tale om den sidste driftsbolig i en skov, hvor der efter § 11 vil kunne opføres en ny bolig med henvisning til, at den er nødvendig for driften.

I forslaget forudsættes denne restriktive praksis fastholdt. Det er således den aktivitet, som arealet ønskes anvendt til, der er afgørende for, om fredskovspligten skal vige. Derefter tages stilling til, om det skal ske ved en dispensation fra fredskovspligten efter § 11 eller ved, at fredskovspligten ophæves efter § 6. Hvis der er tale om mindre eller midlertidige foranstaltninger eller foranstaltninger, der vedrører en enklave i skoven, bør der som udgangspunkt gives dispensation efter § 11. Derved bevares fredskovspligten, og der kan stilles vilkår om, at arealet skal reableres efter lovens formål, når dispensationen ikke længere er aktuel. Omvendt bør fredskovspligten ophæves efter § 6, hvis der er tale om foranstaltninger, som indebærer, at arealet ikke mere skal anvendes efter lovens formål. Medmindre der er tale om boligparceller, bør fredskovspligten dog ikke ophæves, hvis det betyder, at arealet herefter bliver frijord."

Det følger endvidere af skovlovens § 11, stk. 1, at der på fredskovspligtige arealer ikke må opføres bygninger, etableres anlæg, gennemføres terrænændringer eller anbringes affald. Dette gælder efter stk. 2, nr. 1, dog ikke for byggeri, arbejdsskure på op til 10 m², anlæg eller terrænændringer, som er nødvendige for skovdriften.

Miljøstyrelsen kan i medfør af skovlovens § 38 dispensere fra forbuddet, når særlige grunde taler for det.

I overensstemmelse med lovbemærkningerne[5] er praksis restriktiv. Ophævelse og dispensation sker efter gældende praksis kun, hvis den ansøgte anvendelse ikke kan placeres andre steder end i fredskov, og hvis de samfundsmæssige hensyn, der er forbundet hermed, er vigtigere end hensynet til at bevare fredskoven. Ved samfundsmæssige hensyn tænkes bl.a. på etablering af vejanlæg og ledningsanlæg til forsyning af el, gas og vand, samt råstofforsyning.

Den konkrete afgørelse skal træffes på grundlag af navnlig driftsmæssige, landskabelige, natur- og kulturhistoriske hensyn og de rekreative værdier i skoven. I vurderingen indgår også, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige sager.

I sager om lovliggørelse skal forholdet som udgangspunkt vurderes som i de tilfælde, hvor der er indgivet forudgående ansøgning.

Det følger af skovlovens § 51, stk. 1, at Miljøstyrelsen skal drage omsorg for, at et forhold, der er ulovligt efter loven eller regler, der er fastsat efter loven, lovliggøres. Det gælder dog ikke ifølge bestemmelsens 2. pkt., hvis forholdet er af ganske underordnet betydning. Efter § 51, stk. 2, kan styrelsen meddele påbud til ejeren eller brugeren om at lovliggøre et ulovligt forhold.

Det fremgår af vejledning om skovloven,[6] at:

"Opdages det ved tilsyn eller på anden måde, at der er etableret ulovlig byggeri mv. bør det som udgangspunkt kræves fjernet og arealet reableret, hvis man ikke efter ansøgning ville have givet tilladelsen. [...] Der skal dog foretages en afvejning af, om det der opnås ved fjernelse/reablering står i rimeligt forhold til det samfundsmæssige spild, fjernelsen er udtryk for og ejerens forventning om, at byggeriet eller anlægget har været lovligt eller accepteret."

Klager har anført, at blot fordi arealet tidligere har været sammenhængende med et større fredskovspligtigt areal, kan det ikke begrunde afslaget på ophævelse af fredskovspligten på et 0,3 ha areal.

Det fremgår af bemærkningerne til skovlovens § 12[7], at:

”Et fredskovspligtigt areal, der gennemskæres af en vej, som kan krydses, et enkelt jernbanespor eller et vandløb eller andre mindre topografiske skel, skal betragtes som sammenhængende. Det beror således stadig på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om to fredskovspligtige arealer er sammenhængende.”

Miljø- og Fødevarerklagenævnet vurderer på baggrund af ovenstående, at det fredskovspligtige areal på matr.nr [F1], er sammenhængende med det fredskovspligtige areal nord for matriklen mellem [A1] og jernbanen på matr. nr. [F4], idet arealerne kun er adskilt af en vej. På denne baggrund finder nævnet, at fredskovsplikten ikke kan ophæves på baggrund af arealets størrelse, idet fredskoven i hvert fald er 5.709 m².

Miljø- og Fødevarerklagenævnet er enig i Miljøstyrelsens vurdering af, at det fredskovspligtige areal er egnet til skovdrift.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder endvidere, at der ikke foreligger sådanne særlige grunde, der kan begrunde en lovliggørende dispensation eller ophævelse af fredskovsplikten. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at der allerede er etableret parkeringsmulighed uden for fredskov, og at det er muligt at udvide parkeringsmuligheden uden for fredskov. Nævnet har desuden lagt vægt på, at ønsket om yderligere parkeringspladser til brug for klagers virksomhed ikke varetager et sådant særligt formål, der vejer tungere end hensynet til at bevare det fredskovspligtige areal. Nævnet har videre lagt vægt, at praksis er restriktiv, og på den uønskede præcedensvirkning en dispensation eller ophævelse af fredskovsplikten ville kunne medføre.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder på baggrund af ovenstående, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens påbud om at fjerne af carporten.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelser af 26. oktober 2020 om afslag på ophævelse af fredskovspligt og lovliggørende dispensation til carport samt påbud om fjernelse af carport og reetablering af fredskov på matr. nr. [F1], beliggende [A1], 7790 Thyholm i Struer Kommune.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 315 af 28. marts 2019 om skove.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] Særlige bemærkninger § 6 til forslag L 145 til Lov om skove. Folketingstidende 2003-04, vedtaget som lov nr. Lov nr. 453 af 9. juni 2004 om skove.

[5] Særlige bemærkninger til § 11 til forslag L 145 til Lov om skove. Folketingstidende 2003-04, vedtaget som lov nr. Lov nr. 453 af 9. juni 2004 om skove.

[6] Miljøstyrelsens Vejledning om Skovloven § 11 – Bygninger, anlæg, terrænændringer og affald (del 1), afsnit 6.3.5.

[7] Særlige bemærkninger § 12 til forslag L 145 til Lov om skove. Folketingstidende 2003-04, vedtaget som lov nr. Lov nr. 453 af 9. juni 2004 om skove.

Sag:

20/12777

Dato:

27. april 2022.

Emner:

Skovloven (/soeg?...

Highlight: Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)